WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 21 23 mei 1970

35 ct. p. w. Losse nrs. 45 ct. België 8 fr

Donald Duck

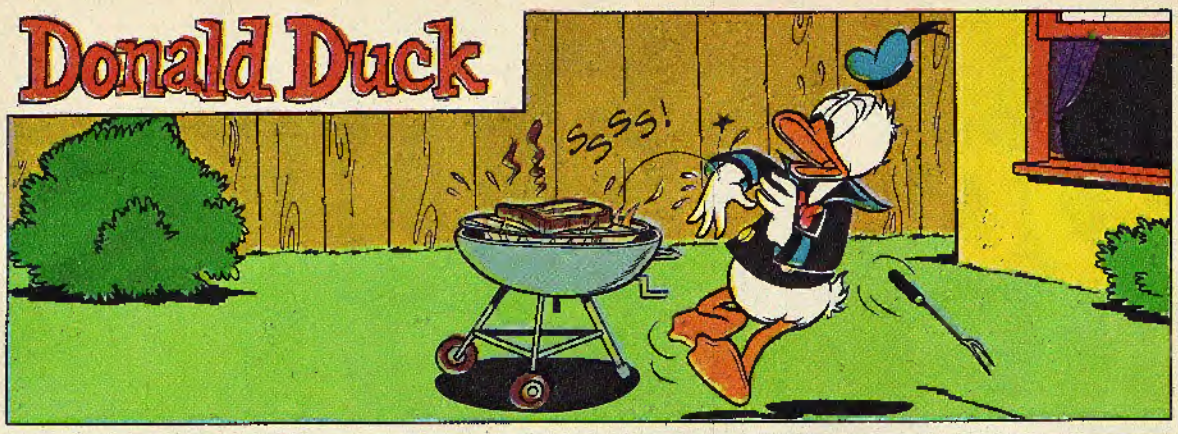

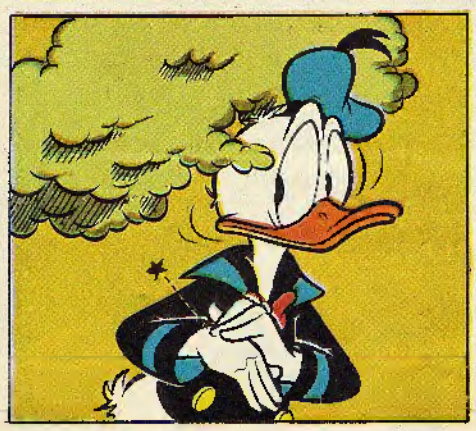

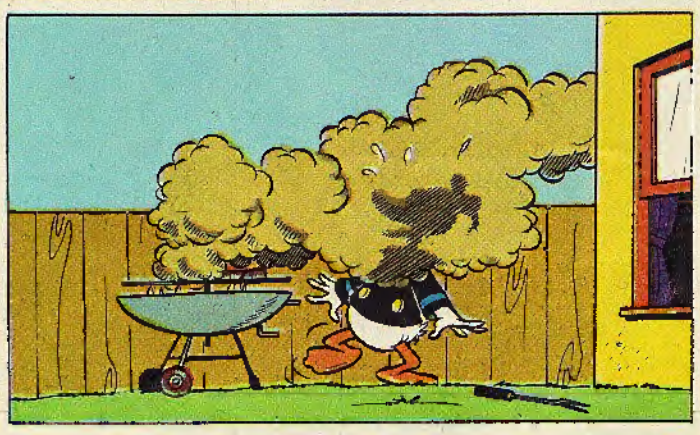

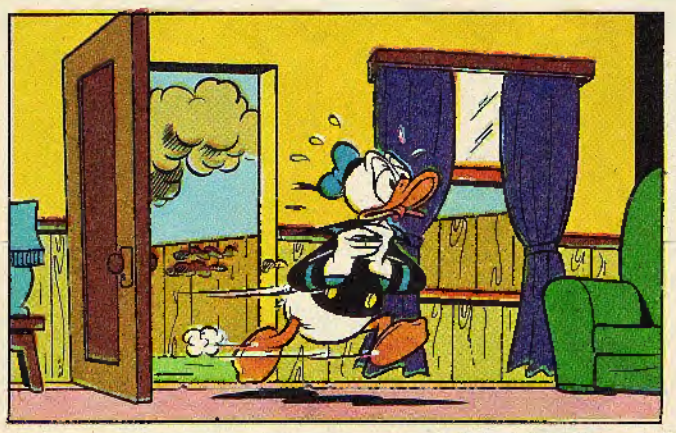

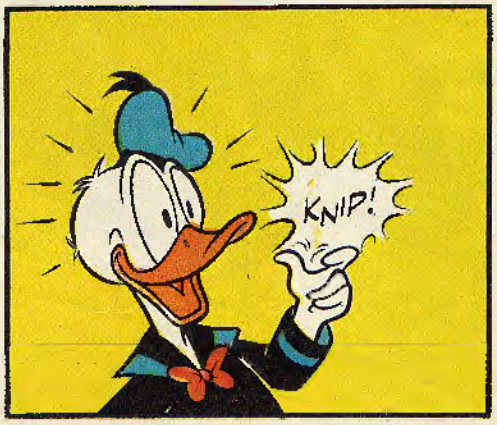

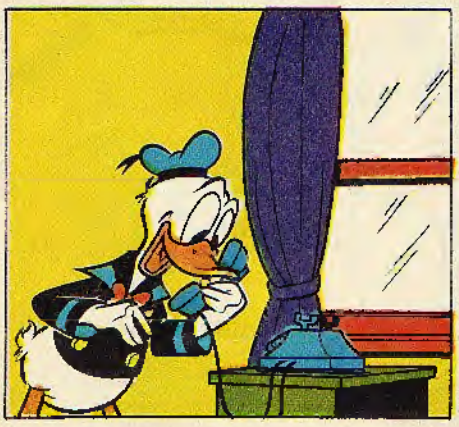

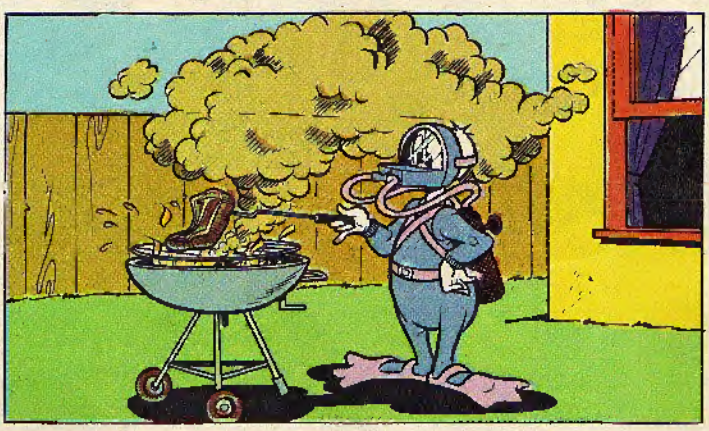

Oom Donalds BRIEVENBUS

POSTBUS 497
AMSTERDAM

DIT IS EEN BIJZONDERE DONALD DUCK. BEHALVE DE GEWONE KIJK EN LEES-DINGEN, DIE NATUURLIJK REUZE FIJN ZIJN, STAAT ER EEN VERHAALTJE IN VAN MAAR LIEFST VIER BLADZIJDEN DAT GAAT OVER EEN KLEINE, WONDERLIJKE JONGEN IN EEN BETOVERD BOS! JUNE BURNETT MAAKTE DE TEKENINGEN EN IK WED DAT JE ZE PRACHTIG ZULT VINDEN. HET VERHAALTJE BEGINT OP BLADZIJDE 8.

GEWELDIG ZO'N GARAGE MET AUTO'S, **RUDI VAN DER LOUW** IN BOSKOOP

JE RIJDT ZE ER ZEKER STEEDS IN EN UIT. DE NEEFJES HEBBEN OOK ZO'N GARAGE.

HALLO LINDELOES VAN STIGT THANS IN SCHIEDAM. DE SMURFJES KOMEN GAUWER TERUG DAN JE DENKT. EEN **SPANNEND** VERHAAL WAS HET VORIGE, HÈ!

Dag Wim Biesheuvel in Hoogvliet. **HOEVEEL KNIKKERS HEB JIJ WEL?** De neefjes hebben ook een heleboel van die grote. Mooi zijn die, met al die kleurtjes!

WAT HAD JIJ EEN GRAPPIGE **GLITTERTJES** IN JE BRIEF GEPLAKT, **ans hooft** IN AALST. IK VOND JE TEKENING HEEL LEUK, MAAR IK VIND HET ALTIJD NOG FIJNER ALS JE HELEMAAL ZELF BEDENKT WAT JE TEKENT. DOE JE DAT DE VOLGENDE KEER, ANS?

LEKKER FEL **GROEN** POSTPAPIER HEB JIJ, **BETTIE WESTBROEK** IN KRIMPENAAN DE LEK. STERKTE MET JE VERKEERSEXAMEN OP DE FIETS!

DE KOEK IS OP, MIJN BRIEVENBUS IS LEEG! MAAR VOLGENDE WEEK ZIT HIJ VAST WEER TJOKVOL. TOT DAN!

WAT BETEKENEN DE LETTERS VAN JOUW CLUB, **willy brinkbaumer** IN OVERDINKEL. SCHRIJF JE ME DAT DE VOLGENDE KEER?

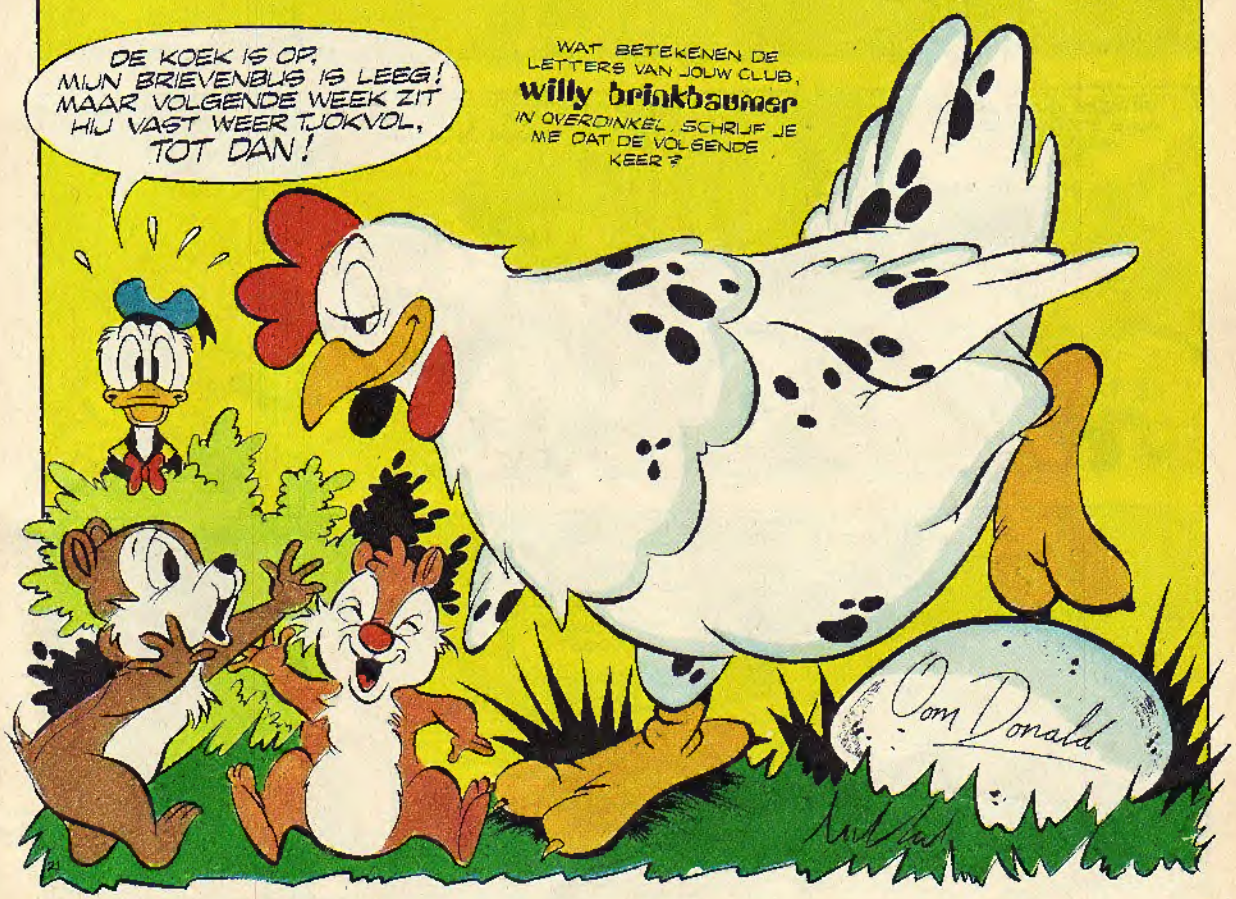

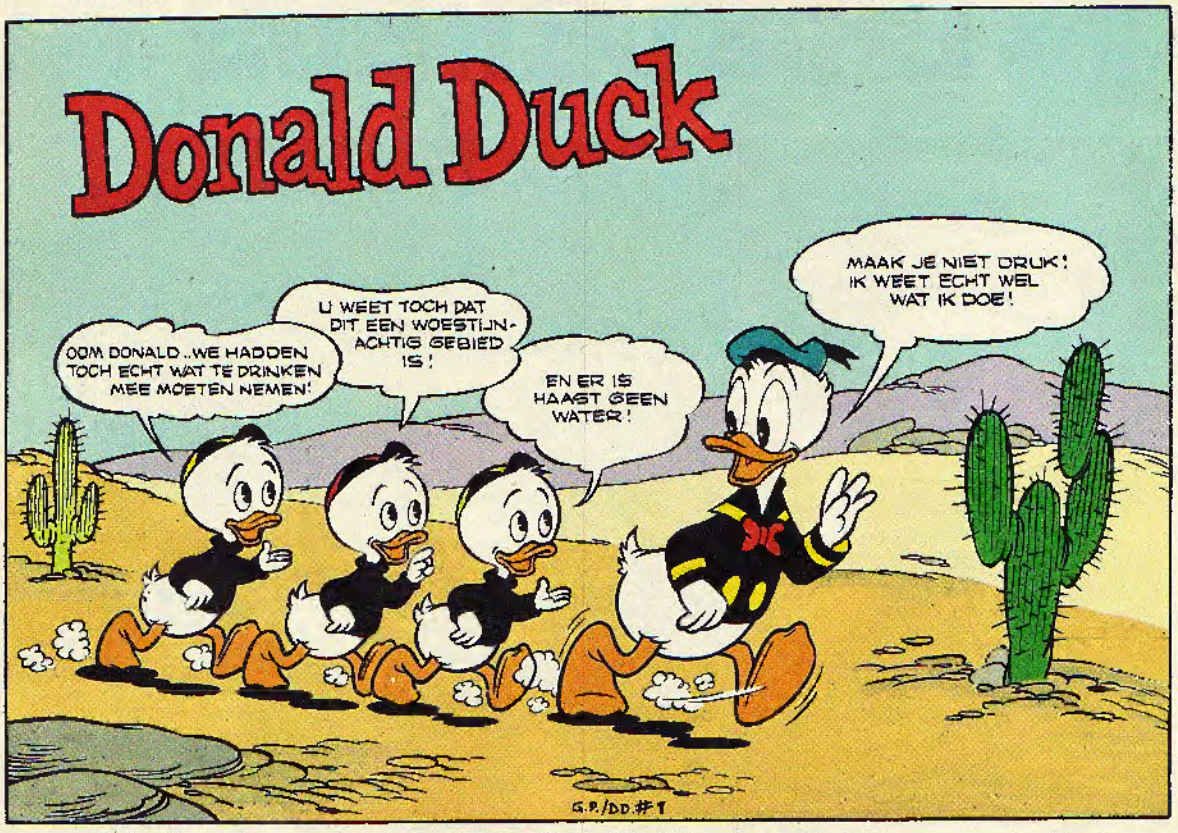
Donald Duck
OOM DONALD..WE HADDEN TOCH ECHT WAT TE DRINKEN MEE MOETEN NEMEN!
U WEET TOCH DAT DIT EEN WOESTIJN-ACHTIG GEBIED IS!
EN ER IS HAAST GEEN WATER!
MAAK JE NIET DRUK! IK WEET ECHT WEL WAT IK DOE!
G.P./DD.#1

OP DEZE KAART STAAN ALLE STROOMPJES EN MEERTJES IN DIT GEBIED!

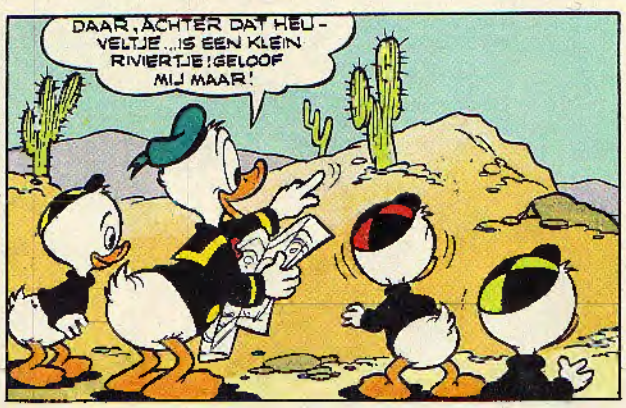
DAAR, ACHTER DAT HEU-VELTJE...IS EEN KLEIN RIVIERTJE! GELOOF MIJ MAAR!

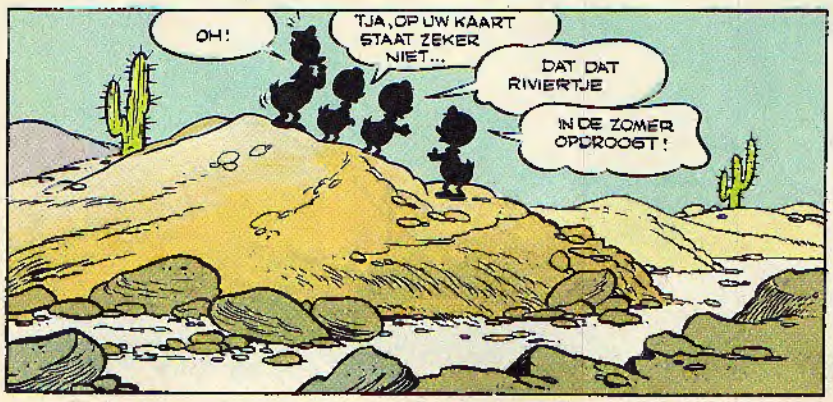
OH!
TJA, OP UW KAART STAAT ZEKER NIET...
DAT DAT RIVIERTJE
IN DE ZOMER OPDROOGT!

NIKS AAN TE DOEN! MAAR OP DE KAART STAAT DAT ER EEN EINDJE VERDEROP EEN GROOT MEER IS!

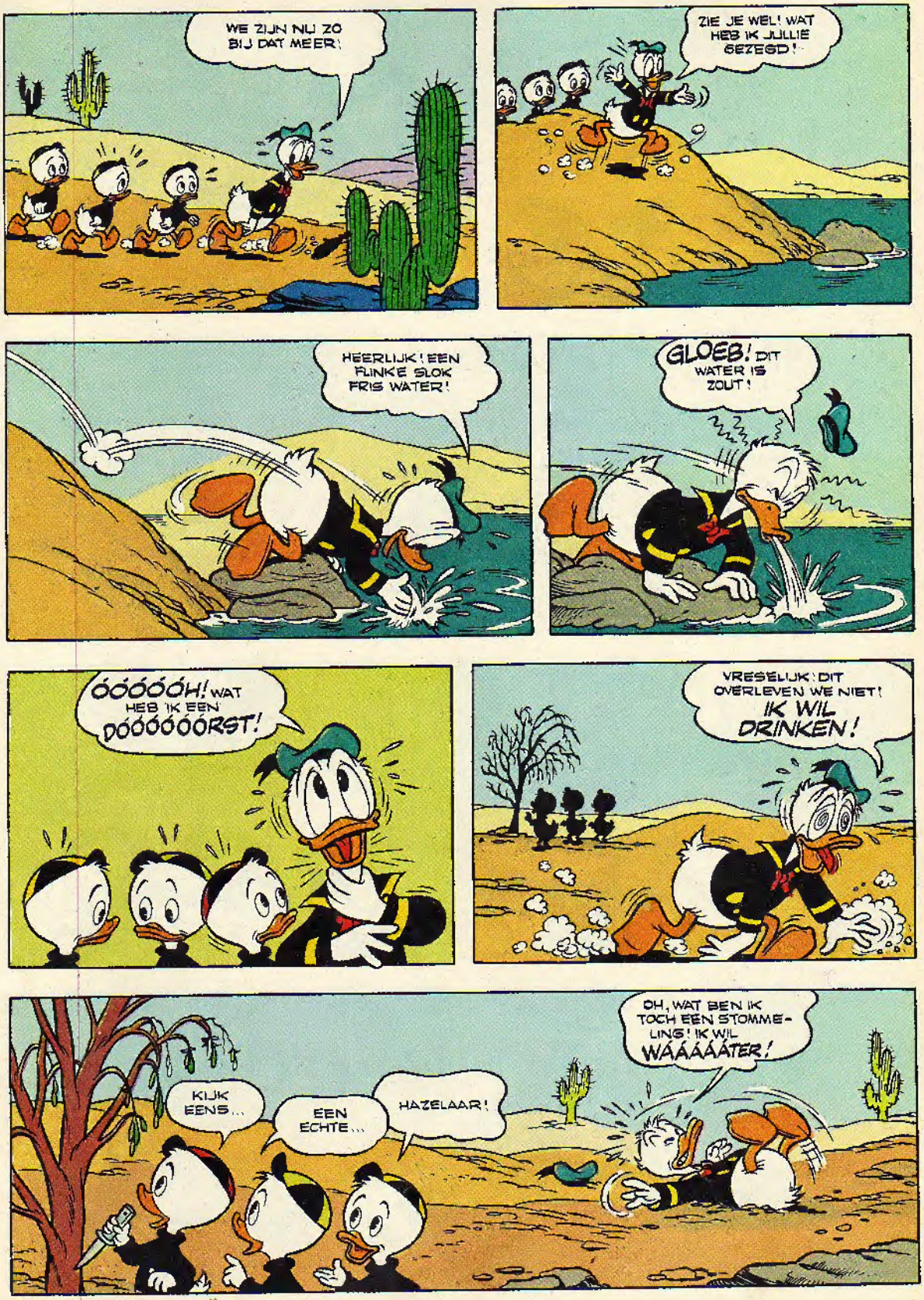
WE ZIJN NU ZO BIJ DAT MEER!
ZIE JE WEL! WAT HEB IK JULLIE GEZEGD!
HEERLIJK! EEN FLINKE SLOK FRIS WATER!
GLOEB! DIT WATER IS ZOUT!
ÓÓÓÓÓH! WAT HEB IK EEN DÓÓÓÓÓÓRST!
VRESELIJK! DIT OVERLEVEN WE NIET! IK WIL DRINKEN!
OH, WAT BEN IK TOCH EEN STOMME-LING! IK WIL WÁÁÁÁÁTER!
KIJK EENS...
EEN ECHTE...
HAZELAAR!

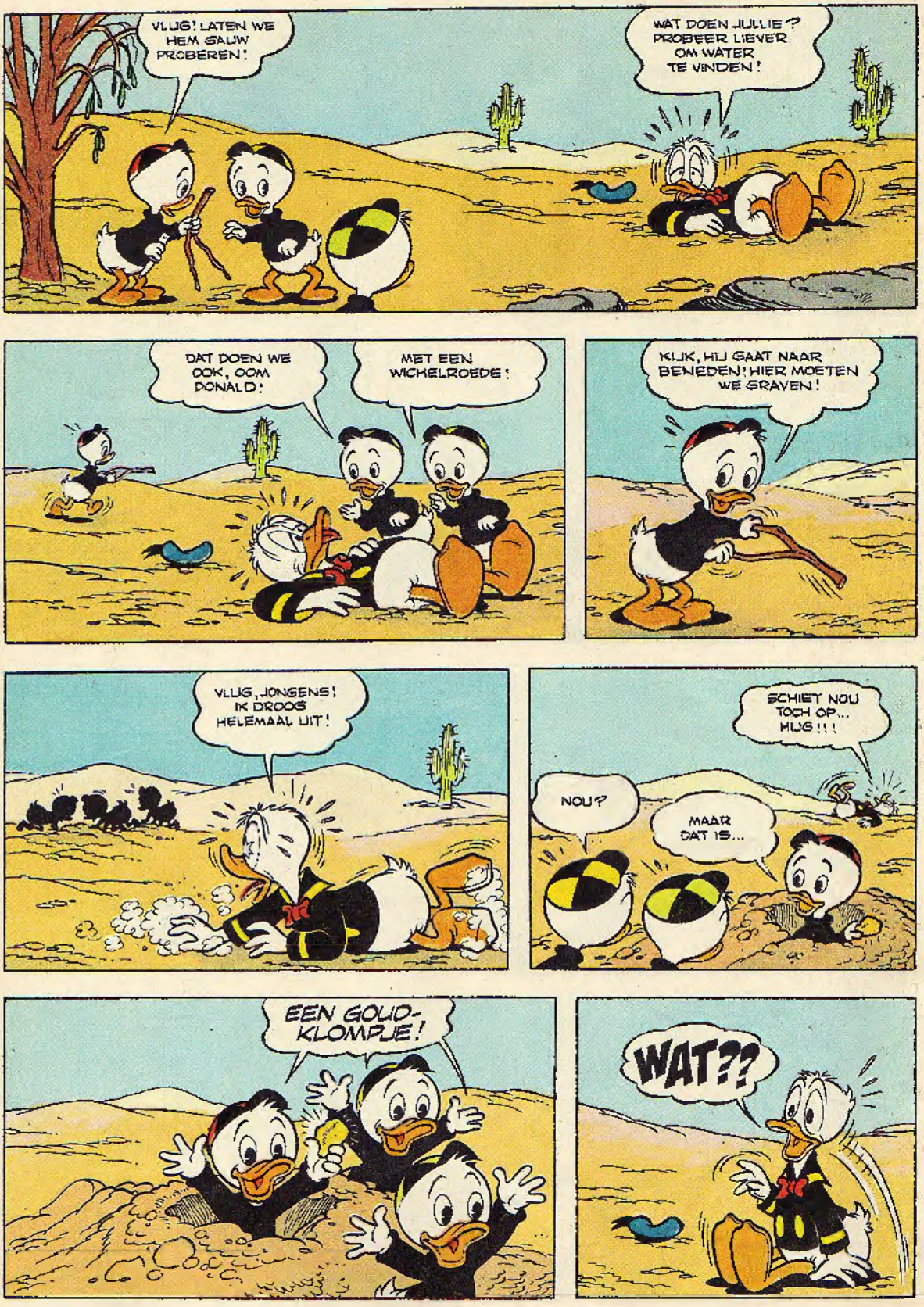
VLUG! LATEN WE HEM GAUW PROBEREN!
WAT DOEN JULLIE? PROBEER LIEVER OM WATER TE VINDEN!
DAT DOEN WE OOK, OOM DONALD!
MET EEN WICHELROEDE!
KIJK, HIJ GAAT NAAR BENEDEN! HIER MOETEN WE GRAVEN!
VLUG, JONGENS! IK DROOG HELEMAAL UIT!
SCHIET NOU TOCH OP... HIJG!!!
NOU?
MAAR DAT IS...
EEN GOUD-KLOMPJE!
WAT??

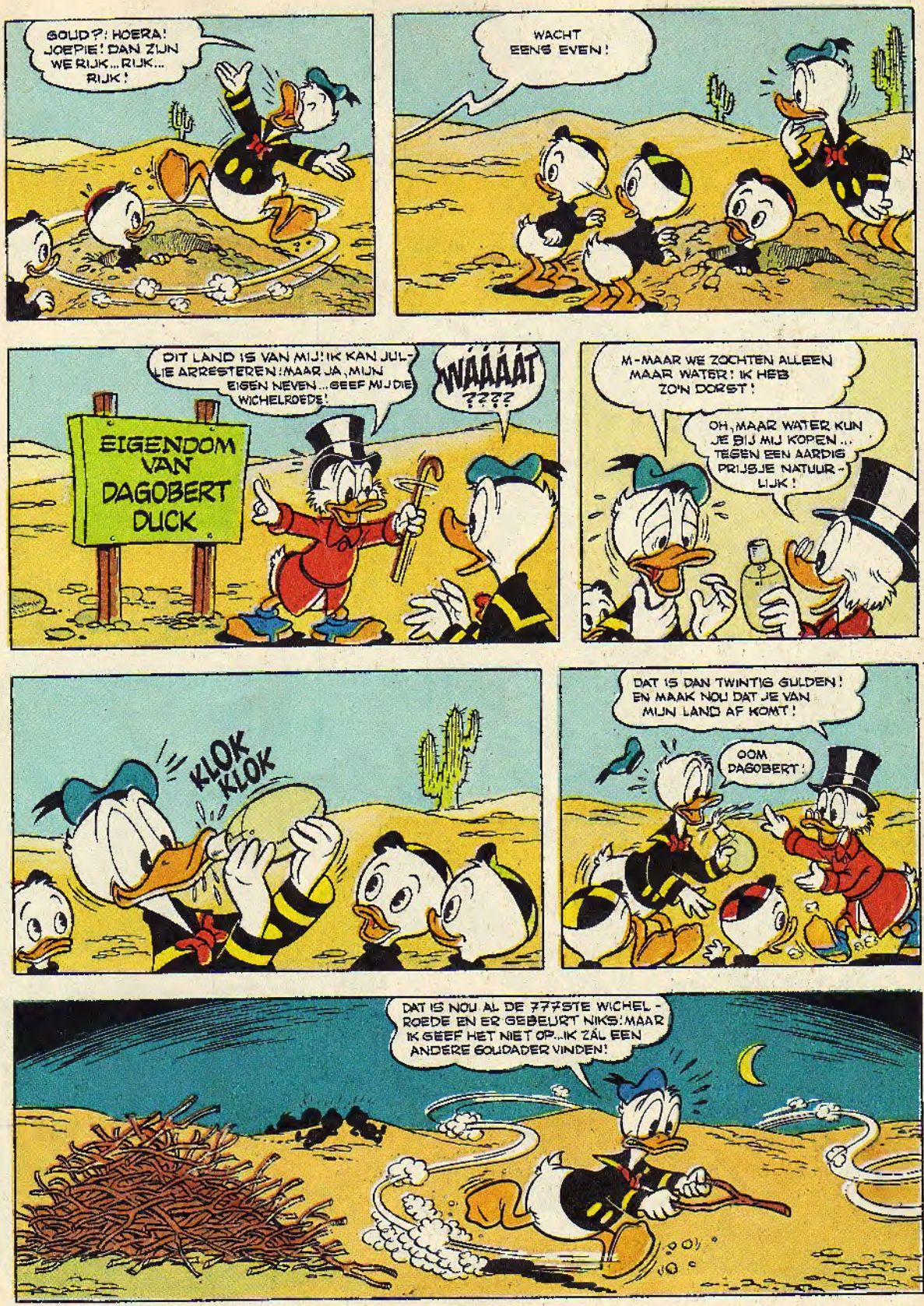
GOUD?! HOERA! JOEPIE! DAN ZIJN WE RIJK... RIJK... RIJK!
WACHT EENS EVEN!
DIT LAND IS VAN MIJ! IK KAN JULLIE ARRESTEREN! MAAR JA, MIJN EIGEN NEVEN... GEEF MIJ DIE WICHELROEDE!
WÄÄÄÄT ????
EIGENDOM VAN DAGOBERT DUCK
M-MAAR WE ZOCHTEN ALLEEN MAAR WATER! IK HEB ZO'N DORST!
OH, MAAR WATER KUN JE BIJ MIJ KOPEN... TEGEN EEN AARDIG PRIJSJE NATUURLIJK!
KLOK KLOK
DAT IS DAN TWINTIG GULDEN! EN MAAK NOU DAT JE VAN MIJN LAND AF KOMT!
OOM DAGOBERT!
DAT IS NOU AL DE 777STE WICHELROEDE EN ER GEBEURT NIKS! MAAR IK GEEF HET NIET OP... IK ZAL EEN ANDERE GOUDADER VINDEN!

DE JONGEN VAN NERGENS

Tekeningen
van
June Burnett

Het stadje ligt aan de rand van het bos. In het bos groeien statige bomen. Het mos is groen en zacht en de bloemen zijn schitterend van kleur. Hertjes grazen aan het beekje. Eekhoorntjes klauteren in de takken en konijntjes steken nieuwsgierig hun kopjes uit hun holletjes. De mensen in het stadje houden veel van het bos. De kinderen spelen er iedere dag voor en na schooltijd. Jaren gaan voorbij en de mensen zijn gelukkig met het bos, maar langzamerhand raken ze er zo aan gewend, dat ze er steeds onvoorzichtiger mee omspringen. Kleine jongens halen vogelnestjes uit.
Bloemen worden vertrapt en uit de grond gerukt. Grote mensen schieten op de hertjes en zetten strikken om hazen en konijnen te vangen. De vogels zingen bijna niet meer in het bos. Het lijkt wel of de bloemen minder kleurig worden, het beekje niet zo lieflijk kabbelt. Nog later beginnen er giftige paddestoelen te groeien en doornstruiken. De mensen verbieden hun kinderen om nog in het bos te gaan spelen, want ze denken dat het bos betoverd is, maar ze begrijpen niet hoe dat komt...
„Domme mensen," zegt het vriendelijke oude vrouwtje dat altijd verhalen vertelt aan de kinderen. „Ze hebben het bos slecht behandeld en nu sluit het zich voor zel Arme, domme mensen!"
„Maar wordt het dan nooit weer net als vroeger?" vraagt een klein meisje. Het vrouwtje glimlacht geheimzinnig. „Het bos wordt weer net als vroeger, als de mensen wijs zijn geworden! Dan komt de Jongen van Nergens uit het bos en dan zal de

betovering verbroken zijn!"
Weer gaan er jaren voorbij. In het bos is het stil en donker en koud, Mensen komen er niet meer.
Maar op een dag wordt de jongen van Nergens wakker in het betoverde bos. Hij weet niet waar hij vandaan komt en vraagt zich dat ook niet af. Hij kijkt om zich heen en het lijkt net of het opeens wat lichter wordt. De jongen zoekt de eetbare paddestoelen tussen de giftige uit. Hij weet zomaar welke hij hebben moet... Ook eet hij beukenootjes en wat later zuigt hij de honing uit de wilde honingklavers, die plotseling hier en daar zijn gaan groeien.
De jongen is helemaal alleen in het bos. Er zijn geen dieren meer en geen vogels en zeker geen mensen of kinderen. Maar wat weet de jongen van Nergens van mensen en kinderen? Wel spreekt hij hun taal en soms als hij door het bos wandelt, bedenkt hij zelf een liedje in die taal en maakt er een wijsje bij. Het zijn maar kleine liedjes:

Bos, niet boos meer zijn, bos
Bloemen, open je kelken
Beekje, kabbel er lustig op los
en laat je verdriet verwelken!

Zo leeft de jongen van Nergens al een hele tijd in het bos en hij komt er nooit vandaan.
Eens op een dag maakt hij een lange wandeling en aan het eind van die dag valt hij aan de rand van het bos in slaap.
Als hij de volgende morgen wakker wordt, hoort hij vrolijke stemmetjes en nieuwsgierig gaat hij verder dan hij ooit geweest is; het bospad af, het bos uit! Aan de rand van het bos spelen de kinderen uit het stadje haasje-over en kaatsebal. Ze vinden het jammer dat ze van hun ouders niet in het bos mogen komen, ook al is het er koud en donker. En ze denken vaak aan de woorden van het oude vrouwtje dat heeft gezegd: „Op de dag dat de jongen van Nergens uit het bos komt, wordt de betovering verbroken."
Ook nu dwalen hun ogen telkens af in de richting van het bospad

en ze worden groot van verbazing als er plotseling een kleine jongen het pad af komt lopen. De jongen zelf kijkt ook zijn ogen uit. Hij heeft immers nog nooit eerder kinderen gezien, kinderen net als hij. „Wie ben jij?" vraagt een klein meisje. De jongen weet niet wat hij zeggen moet, want in het bos waar hij helemaal alleen was, heeft hij nooit een naam nodig gehad. Maar hij wil zo graag met de kinderen praten en dat kleine meisje antwoord geven. Hij denkt even na en dan zegt hij duidelijk: „Ik, ik ben de jongen van Nergens!" En als hij dat gezegd heeft, gebeurt er plotseling iets heel wonderlijks. In het bos zingen duizenden vogels. En de kinderen zien hoe de bloemen uit de grond schieten. Een konijntje hipt aan de rand van het bos heen en weer. En als de kinderen hand in hand en voetje voor voetje het bos ingaan, zien ze hoe twee hertjes aan de bosbeek staan te grazen. De grote mensen komen uit hun huizen. Het oude vrouwtje komt ook uit

haar huisje, leunend op haar stok. Ze legt haar hand op het hoofd van de jongen van Nergens en kijkt hem vriendelijk aan. „Nu is de betovering verbroken!" zegt ze. „NU zullen de mensen het bos weer goed behandelen!"
Later gaat de jongen van Nergens mee met het kleine meisje dat hem naar zijn naam gevraagd heeft. Zijn ouders nemen hem in huis en behandelen hem als hun zoontje. De jongen van Nergens krijgt een nieuwe naam: „Peter". Het bos is weer even mooi als vroeger en iedereen is gelukkig.
Maar Peter dwaalt nog dikwijls door zijn bos en zingt dan zacht en blij één van zijn zelfgemaakte liedjes en het lijkt net of de bloemen hun steeltjes strekken en hun kopjes oprichten om hem te begroeten, de dieren volgen hem op de voet en het beekje kabbelt hem een vriendelijk welkom toe.
En Peter zingt:

Nu slaap ik op een zacht matras
nu eet ik wittebrood
terwijl vroeger het mos m'n bedje was
en m'n eten een enkele noot
Nu heb ik een huis, nu hoor ik ergens
Ik heb ook een naam, die is „Peter"
vroeger was ik een jongen van nergens
zeg me eens, wat is nu beter?

Mickey Mouse en de KANKONG-ROBUN

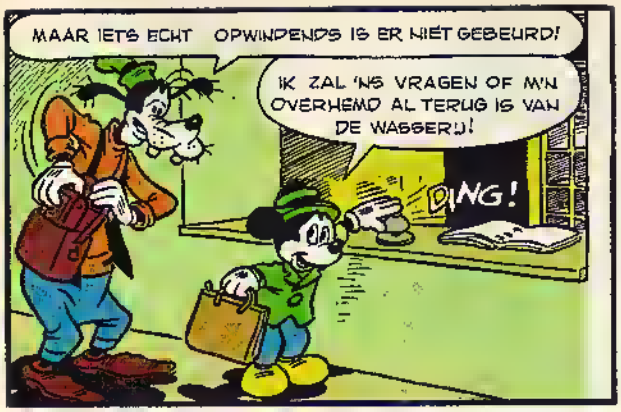
MAAR IETS ECHT OPWINDENDS IS ER NIET GEBEURD!
IK ZAL 'NS VRAGEN OF M'N OVERHEMD AL TERUG IS VAN DE WASSERIJ!
DING!

EN KUNNEN WE DAN EINDELIJK EEN HAPJE CHINEES ETEN?
JA HOOR, GOOFY!

'T SPIJT ME MENEER MOUSE, MAAR UW OVERHEMD IS ER NOG NIET!
OH!

HÉ, MICKEY! KUNNEN WE 'T NIET OPHALEN ALS WE NAAR 'T RESTAURANT GAAN?
WAAROM EIGENLIJK NIET?
HIER HEEFT U HET ADRES!

EVEN LATER...
MMMM! IK RUIK HET ETEN AL! VERRUKKELIJK! WAAR IS DE OBER?
DING!
DIT IS DE WASSERIJ, GOOFY!

IK VOND OOK AL DAT HET ROOK ALSOF ZE EEN BEETJE TEVEEL STOFSEL IN HET ETEN DEDEN! HIHI!
DING!

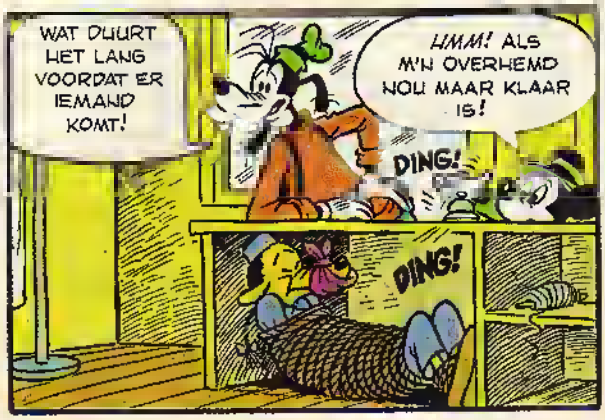
WAT DUURT HET LANG VOORDAT ER IEMAND KOMT!
HMM! ALS M'N OVERHEMD NOU MAAR KLAAR IS!
DING!
DING!

HOOR JIJ DAT GEBONK OOK, MICKEY?
JA, WAAR KOMT 'T VANDAAN?
BONK! BONK!

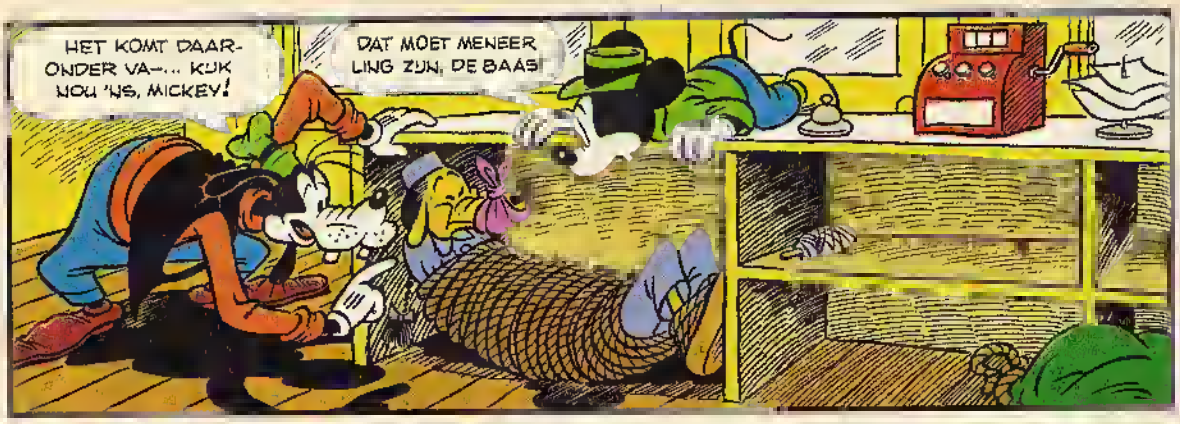
HET KOMT DAAR-ONDER VA-... KIJK NOU 'NS, MICKEY!
DAT MOET MENEER LING ZIJN, DE BAAS!

WAT IS ER GEBEURD? BENT U BESTOLEN?
IK WEET HET NIET!

ER KWAM IEMAND BINNEN DOOR DE ACHTERDEUR EN SLOEG ME BEWUSTELOOS!
EN DAT IK NOU NET M'N FOTO-TOESTEL NIET BIJ ME HEB!
KOM MEE, KIJKEN!

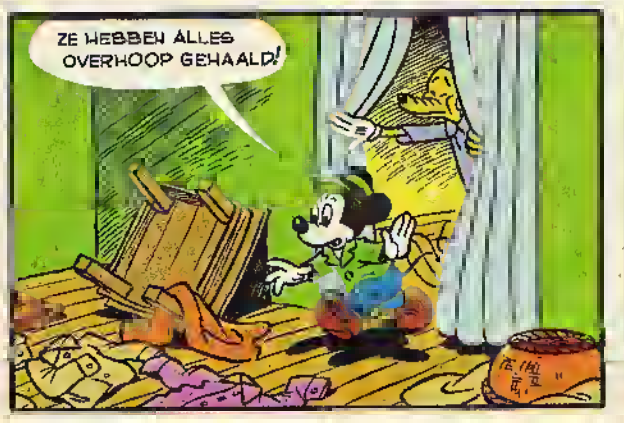
ZE HEBBEN ALLES OVERHOOP GEHAALD!

EN AL M'N ZAKKEN WASGOED OPENGEMAAKT! VRESELIJK!
MISSCHIEN DACHTEN ZE DAT HET EEN ZELFBEDIENINGS-WASSERIJ WAS!

WELKE SCHURK ZOU ZOIETS GEDAAN KUNNEN HEBBEN!
IK HELP WEL EVEN OPRUIMEN!
IK ZAL 'NS IN DE KASSA KIJKEN!

VREEMD! ZE HEBBEN GEEN GELD MEEGENOMEN!

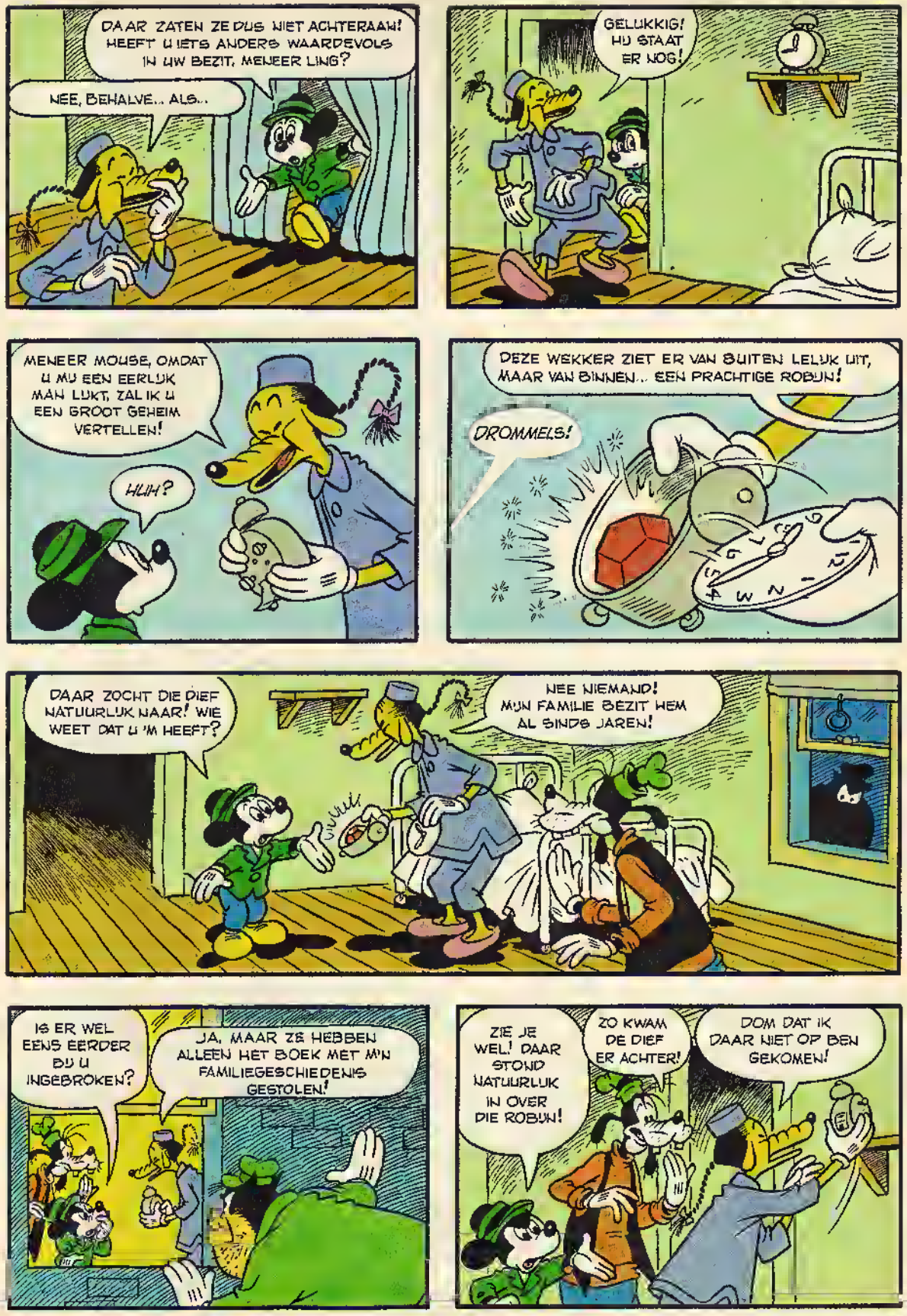
DAAR ZATEN ZE DUS NIET ACHTERAAN! HEEFT U IETS ANDERS WAARDEVOLS IN UW BEZIT, MENEER LING?
NEE, BEHALVE... ALS...
GELUKKIG! HIJ STAAT ER NOG!
MENEER MOUSE, OMDAT U MIJ EEN EERLIJK MAN LIJKT, ZAL IK U EEN GROOT GEHEIM VERTELLEN!
HUH?
DEZE WEKKER ZIET ER VAN BUITEN LELIJK UIT, MAAR VAN BINNEN... EEN PRACHTIGE ROBIJN!
DROMMELS!
DAAR ZOCHT DIE DIEF NATUURLIJK NAAR! WIE WEET DAT U 'M HEEFT?
NEE NIEMAND! MIJN FAMILIE BEZIT HEM AL SINDS JAREN!
IS ER WEL EENS EERDER BIJ U INGEBROKEN?
JA, MAAR ZE HEBBEN ALLEEN HET BOEK MET M'N FAMILIEGESCHIEDENIS GESTOLEN!
ZIE JE WEL! DAAR STOND NATUURLIJK IN OVER DIE ROBIJN!
ZO KWAM DE DIEF ER ACHTER!
DOM DAT IK DAAR NIET OP BEN GEKOMEN!

MAAR NIEMAND ZAL OOIT OP 'T IDEE KOMEN OM IN DIE OUDE WEKKER TE GAAN ZOEKEN, DUS HIJ IS NOG VEILIG... OE!..

MISSCHIEN KAN IK TOCH BETER EEN ANDER PLEKJE ZOEKEN!

WANT AL IS MIJN WEKKER OUD, HIJ GLIMT NOG MOOI EN ALS JE GOED KIJKT ZIE JE DAT HIJ TWEE GEZICHTEN WEERSPIEGELT, WAARVAN ÉÉNTJE BUITEN!
HMM! DUS ER KIJKT IEMAND DOOR HET RAAM!

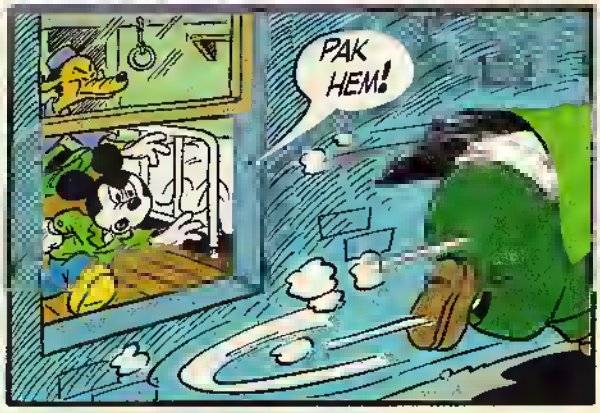
PAK HEM!

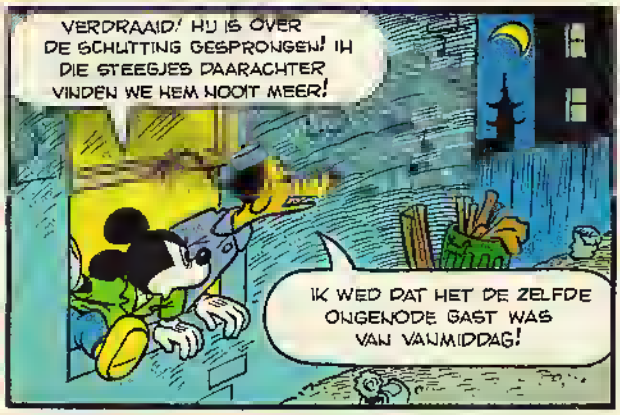
VERDRAAID! HIJ IS OVER DE SCHUTTING GESPRONGEN! IN DIE STEEGJES DAARACHTER VINDEN WE HEM NOOIT MEER!
IK WED DAT HET DE ZELFDE ONGENODE GAST WAS VAN VANMIDDAG!

HMM! IK DOE HET RAAM DICHT! U KUNT DE VOORDEUR BETER GRENDELEN!
JA! 'T IS TROUWENS TOCH SLUITINGSTIJD!
KLIK!

VERSTOP UW ROBIJN MAAR GOED EN VERTEL AAN NIEMAND WAAR U DAT DOET!
DAT ZAL IK ZEKER DOEN!

MORGEN BRENGEN WE HEM SAMEN NAAR DE BANK! WEES VOORZICHTIG, MENEER LING!
TOT ZIENS, BESTE VRIENDEN!

HMM! IK HOOP MAAR DAT DIE ROBIJN NU VEILIG IS!
HÉ, MICKEY! MENEER LING ROEPT!
KLOP!
KLOP!
U HEBT UW OVERHEMD VERGETEN!
OH, DANKUWEL!
LATER...
DIT RESTAURANT ZIET ER GOED UIT, MICKEY!
RESTAURANT
HOOR 'NS, GOOFY! DA'S VAST EEN OPTOCHT!
TOET! BIEPP! TUUUT!
IK GA NAAR BINNEN! IK HEB HONGER!
WACHT NOU EVEN! MOET JE KIJKEN WAT LEUK!
GEEF DAT MAAR HIER, MOUSE!
OEF! BORIS BOEF!
IK WIST HELEMAAL NIET DAT HIJ HIER WAS! HIJ IS ER MET M'N OVERHEMD VANDOOR! VLUG ERACHTERAAN!

HIJ GING DEZE STEEG IN!
WACHT EVEN OP MIJ!
DAAR LIGT M'N OVERHEMD! NOU IS HET WÉÉR VUIL!
WAAROM ZOU BORIS BOEF DAT NOU STELEN?
WACHT 'NS EVEN! MISSCHIEN HEEFT MENEER LING DIE ROBIJN IN HET BORSTZAKJE GESTOPT EN GEDACHT DAT-IE DAAR VEILIG ZOU ZIJN!
DAT ZOU BEST KUNNEN!
ALS-IE ERIN ZAT IS-IE ER NU NIET MEER!
WE MOETEN NAAR MENEER LING TOE!
Z'N DEUR STAAT OPEN!
HIJ IS ER NIET!
MENEER LING, WAAR BENT U?
DUS BORIS BOEF HEEFT ALLEEN MAAR NET GEDAAN OF HIJ WEGLIEP TOEN WIJ HEM BIJ HET RAAM ZAGEN!
TOEN WIJ WEG WAREN HEEFT HIJ MENEER LING OVERVALLEN EN NAAR ZIJN SCHUILPLAATS GEBRACHT! TOEN HEEFT HIJ HEM NATUURLIJK GEDWONGEN OM TE ZEGGEN WAAR HIJ DE ROBIJN HAD VERBORGEN!

WE HADDEN BIJ HEM MOETEN BLIJVEN! HÉ...
KIJK, GOOFY! EEN SPOOR VAN WASSERIJMERKJES!
DAT HEEFT MENEER LING VOOR ONS ACHTERGELATEN! KOM MEE!
MENEER LING IS WEL SLIM, HÈ MICKEY?
ALS BORIS BOEF HEM MAAR GEEN KWAAD HEEFT GEDAAN!
HIER HOUDT HET SPOOR OP!
EN VERTEL ME NU ALS DE DROMMEL WAAR DIE ROBIJN IS, WANT ANDERS...
SSST... LUISTER...
DAT HIJ IN MICKEY'S OVERHEMD ZAT, WAS MAAR 'N SMOESJE, EN NU ÉÉN-TWEE...
HÉ, GOOFY! KOM 'NS!
HUH?
IK HEB DE ROBIJN GEVONDEN!
HUH? DUS DIE MUIS HAD 'M TÓCH!

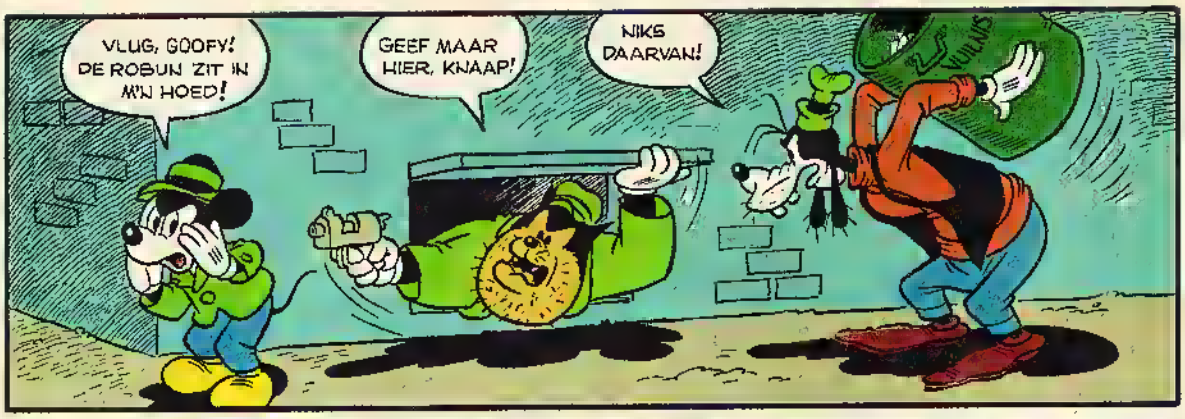
VLUG, GOOFY! DE ROBIJN ZIT IN M'N HOED!
GEEF MAAR HIER, KNAAP!
NIKS DAARVAN!

HUH? EEN VALSTRIK!
OEPS!
BENK!
KLETS!
KINKEL!

DAT GAAT ZOMAAR NIET, BORIS!
WAT 'N BLUNDER!
BOF!

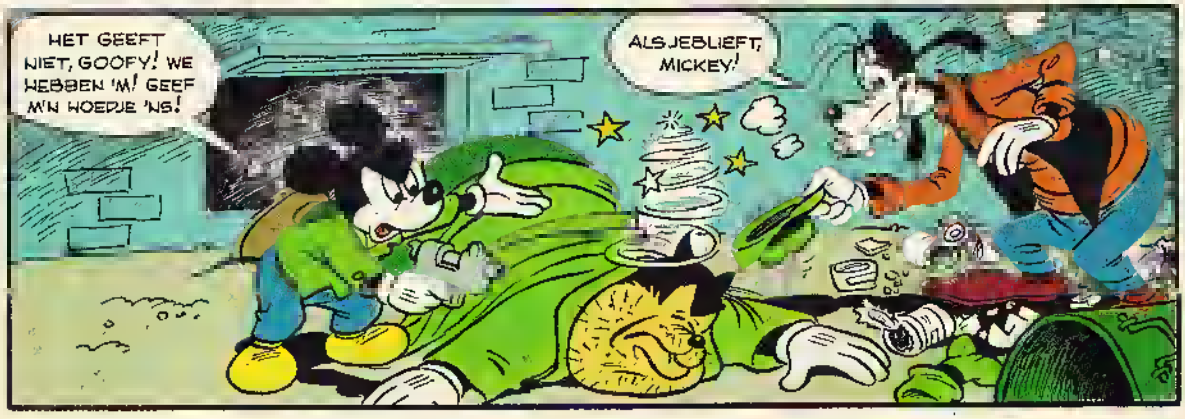
HET GEEFT NIET, GOOFY! WE HEBBEN 'M! GEEF M'N HOEDJE 'NS!
ALSJEBLIEFT, MICKEY!

SLIK! HUG!
WAT IS ER, GOOFY?

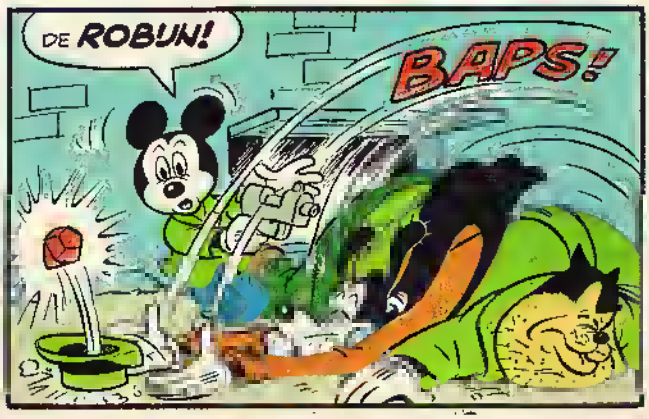
DE ROBIJN!
BAPS!

ASJEMENOU! DIE HEEFT MENEER LING NATUURLIJK IN M'N HOED GESTOPT TOEN HU HEM VAN DE VLOER OPRAAPTE!
EN ZO..
IK HOOP DAT JE ME NIET KWALIJK NEEMT DAT IK MN ROBUN IN JOUW HOED HEB VERSTOPT, MICKEY! IK KON NIET ZO GAUW EEN VEILIGER PLAATS BEDENKEN!
NEE HOOR! MAAR ZELFS NU BORIS BOEF ACHTER TRALIES ZIT ZOU IK U TOCH AANRADEN OM 'M ZO GAUW MOGELIJK NAAR DE BANK TE BRENGEN!
IK WEET NIET HOE HET MET JULLIE STAAT. MAAR IK HEB GEWOON DE BIBBERS... IK WEET NIET OF IK 'T RESTAURANT NOG WEL HAAL, MICKEY!
O MAAR, ALSJEBLIEFT! WEZEN JULLIE TOCH MUN GASTEN BU HET ETEN! DAT IS HET MINSTE WAT IK KAN DOEN EN HET ZOU EEN GROTE EER VOOR ME ZUN!
MJAM..
HMM!
HET ETEN IS ZO KLAAR!
IK KAN VAST WAT AANTEKENINGEN VOOR MUN ARTIKEL MAKEN!
TJONGE-JONGE..
IK VOEL ME AL 'N STUK BETER... CHINEES ETEN IN 'N ECHT CHINEES HUISHOUDEN! SLURP
MAAR..
ZO, HEREN! SMAKELIJK ETEN!
BROODJES MET WORST?
EH... UH... DA'S NET WAAR IK TREK IN HAD!
UIT

Het Boompje van Breda

De wind speelt door de takken van de bomen in de bossen rond Breda en als je goed luistert lijkt het net of de bladeren van alles fluisteren. „Lekker windje!" bromt een oude eik. „Zaligggg!' ritselt een berkje en wuift de mensen die voorbijkomen vrolijk toe met zijn takkenarmpjes. Een klein dennetje probeert uit alle macht te groeien. Hij gaat op de teentjes van zijn wortels staan en strekt zijn kruintje naar de zon.

Het is druk in de bossen, want het weer is mooi en er zijn veel mensen op uitgetrokken om te wandelen en te picknicken. Ze hebben mandjes en rugzakken bij zich met etenswaren en kleden om op te zitten en het hele bos wemelt van kinderen die lopen te ballen, bloemetjes plukken en zomaar over het mos liggen te rollebollen. De bomen vinden het wel leuk, al die drukte, het is wel gezellig! Hoor, die oude eik bromt weer wat. „De mensen komen wel altijd hier, maar waarom gaan wij er eigenlijk nooit op uit, naar de stad?" Het kleine dennetje piept parmantig: „Dat kan toch niet, ome eik! We zitten toch vast in de grond!" Het berkje knispert verlegen: „Ik zou de stad toch best 'ns willen zien. Daar woont 'n neef van me..." „Nonsens!" knort één van de andere bomen. „Sprookjes! Kletspraat! Wij zitten vast in de grond en dat moet zo blijven ook! Basta!" Het dennetje wroet met zijn wortels in de aarde. „Ik kan best loskomen," piept hij. „en jij, ome eik?" Als je goed naar de stam van de oude eik kijkt, lijkt het net of die plooi in de schors een mond is, een mond die glimlacht. „Nee kereltje. Ik ben veel te stram en te stijf! Bovendien is het veel te gevaarlijk! De mensen zouden je oppakken! Ik had het niet moeten zeggen! Vergeet het maar!" Het dennetje wordt nu helemaal overmoedig. Hij wrikt zijn kleine worteltjes los en hipt 'n stukje naar voren. „En jij, berkje, ga jij met me mee?" „Nee manneke!" knispert het berkje, „ik durf niet. Maar doe de groeten aan m'n neef, ja? Die staat ergens in 'n park." Het kleine dennetje hipt verder en het lijkt wel of de wind plotseling heviger opsteekt, want het suist door alle bomen: „PAS TOCH OP! WEES VOORZICHTIG!" En geen mens die het hoort... geen mens die dat kleine dennetje door het bos ziet hippen. Maar hij doet het ook heel slim en handig. Iedere keer als er iemand bij hem in de buurt komt, blijft hij stokstijf staan en trekt z'n wortels onder z'n stammetje. En alle mensen en kinderen die langs komen denken dat dat kleine dennetje hoort op de plaats waar het staat en ze zien niet dat het even later weer verdwenen is en als ze het ergens anders weer tegenkomen... ach, alle bomen lijken immers op elkaar voor 'n gewoon stadsmens.

En het dennetje hipt verder. Het duurt niet lang of hij ziet huizen en torens. Nu moet hij op zijn tellen passen. In het bos viel hij niet zo op, maar 'n boompje dat door de stad HIPT... En ja hoor, net als hij wil oversteken op 'n zebrapad in het centrum van de stad, roept een klein jongetje dat aan de hand van zijn moeder komt aangewandeld... „Mammie, die boom LOOPT!"

Vlug hipt het dennetje naar de stoep, waar nog meer bomen staan, grote, hoge bomen; hij kruipt er 'n beetje tussen weg. De moeder van het jongetje kijkt even zijn richting uit en zegt: „Ach welnee! Dat verbeeld je je maar! Ze hebben dat kleine boompje daar zeker per ongeluk neergezet. Maar 't staat wel grappig, hè." En ze lopen door, terwijl het jongetje nog verontwaardigd pruttelt: „Maar hij liep ECHT, mammie! Ik zag hem lopen!" Het dennetje hipt opgelucht verder, maar nu zorgt hij wel dat-ie in de buurt van andere bomen blijft, zodat-ie iedere keer stil kan blijven staan als er iemand naar hem kijkt.

Hij kijkt z'n ogen uit naar de muren en de grachten, het academiesingel, maar ook naar de nieuwe moderne huizen en de lichte winkels. Als-ie op de Grote Markt is gekomen blijft hij wel een kwartier naar de kerk staan kijken. Er komt een meneer met een groep kinderen voorbij en die vertelt dat de mensen er wel 150 jaar over hebben gedaan om die kerk te bouwen. Het dennetje denkt aan ome eik. Zou die eigenlijk wel 150 jaar zijn.
De meneer vertelt ook dat de toren van de kerk wel 97 meter hoog is en hij vertelt nog veel meer over de Geschiedenis van Breda, maar dat hoort ons dennetje niet meer, want hij vindt de schreeuwende marktlui veel leuker om naar te luisteren: „Mooie waar! Goeie waar! Drie kwartjes maar!"
En als dan plotseling de 45 klokken van het carillon gaan spelen, denkt het dennetje dat hij hier wel altijd zou willen blijven staan... Maar er is nog veel meer te bekijken. Het Begijnhof bijvoorbeeld, lage groenwitte huisjes en een rozenperkje in het midden. Rozen zijn zeldzaam in het bos en het dennetje vindt het prachtige bloemen, ze ruiken zo heerlijk... Later, als-ie bijna de hele stad is doorgewandeld, z'n worteltjes zijn helemaal moe van het hippen, komt hij bij 'n prachtig park en heel toevallig vindt hij daar de neef van de berk uit het bos. Er zijn fonteintjes

Geschreven door
Renée van Utteren

Getekend door
Henk Albers

in het park en bomen, die zo bijzonder zijn dat ze in het bos niet zijn te vindan. Ergens staat 'n beeldje van 'n kleine jongen en het dennetje springt van schrik 'n stuk opzij omdat hij denkt dat het een echt jongetje is.
De neef van de berk vertelt hem dat het park Valkenberg heet en hij wijst het dennetje alle mooie dingen om te bekijken. Er is nog veel meer te zien in Breda, het Wilhelminapark met de watertoren, het stadhuis, maar wat heeft 'n dennetje eigenlijk aan 'n stadhuis? Hij kan natuurlijk de burgemeester gaan opzoeken. De goeie man zou z'n ogen niet geloven en helemaal overstuur raken.
Nee... ons dennetje gaat weer naar huis! Het is nu niet zo druk meer langs de weg en hij hoeft maar 'n paar keer stokstijf te blijven staan, omdat er mensen langskomen. Als-ie moe en tevreden in het bos aankomt, slaakt de oude elk een zucht van verlichting. „Gelukkig dat je er weer bent, jongske," bromt hij en het berkje vraagt nieuwsgierig: „Heb je m'n neef gezien, hoe was het in de stad?" Maar het dennetje praat niet meer, hij kruipt met z'n vermoelde wortels diep onder het mos in de aarde en doezelt langzaam weg, dromend over zijn uitstapje...
Misschien wandel jij ook nog wel 'ns door de bossen van Breda en wie weat waait de wind dan ook door de takken van de bomen. Je zult merken dat het als je héél goed luistert, nét lijkt of de bomen praten en misschien zie je dan ook wel ergens een klein dennetje staan, vlakbij een oude eik en een berkeboom... Spits je oortjes, dan hoor je vast hoe hij honderdult praat over zijn bezoekje aan de stad.
Natuurlijk lijkt het alleen maar zo, doordat de wind zo door de takken suist, want bomen kunnen toch zeker niet praten, of wel?

de kleine Boze Wolf

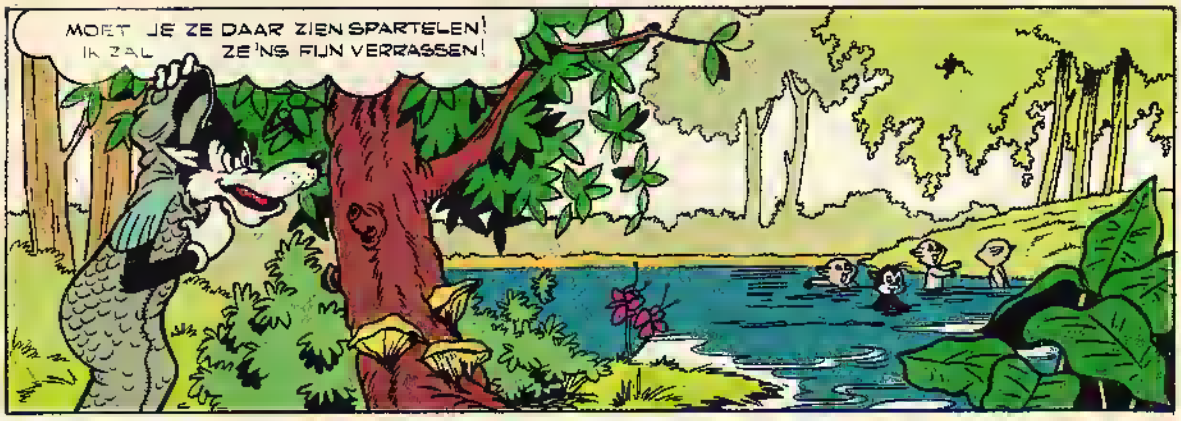
MOET JE ZE DAAR ZIEN SPARTELEN!
IK ZAL ZE 'NS FIJN VERRASSEN!

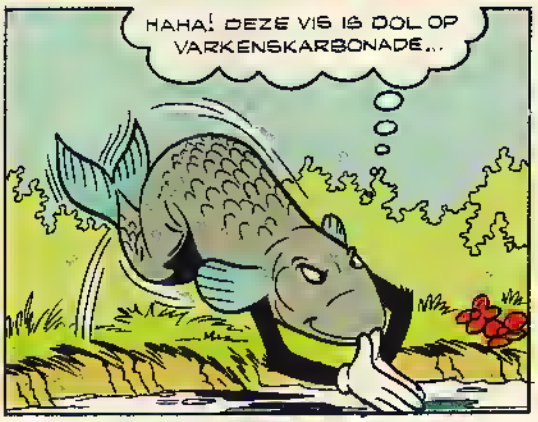
HAHA! DEZE VIS IS DOL OP VARKENSKARBONADE...

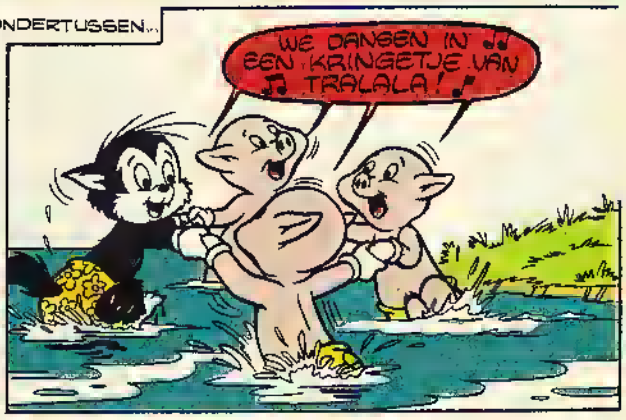
ONDERTUSSEN...
WE DANSEN IN ♪♪ EEN KRINGETJE VAN ♪♪ TRALALA! ♪♪

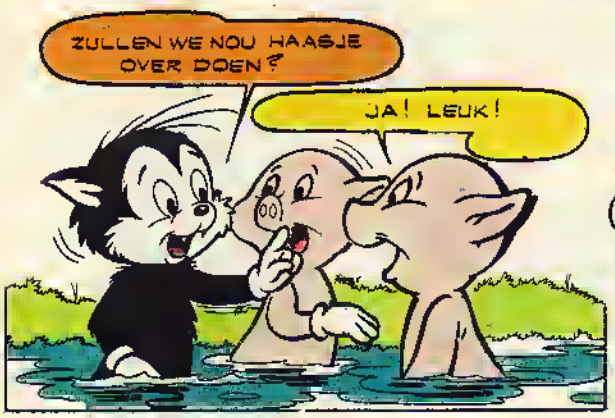
ZULLEN WE NOU HAASJE OVER DOEN?
JA! LEUK!

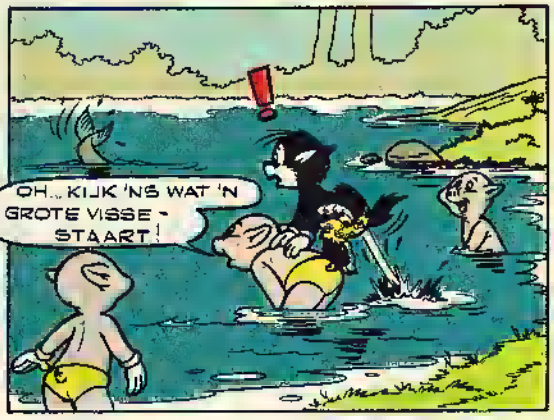
OH... KIJK 'NS WAT 'N GROTE VISSE-STAART!

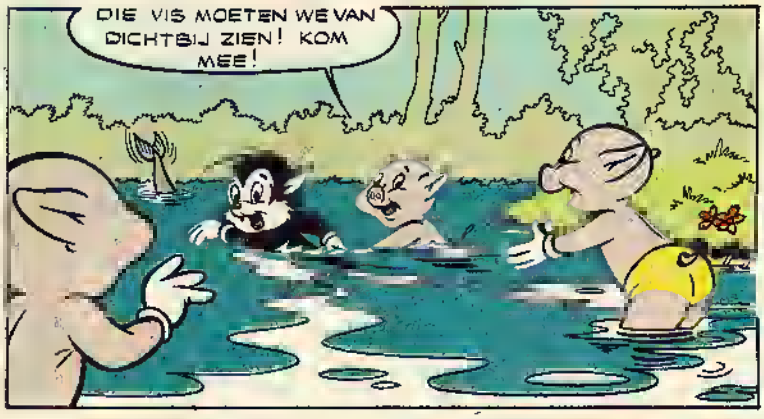
DIE VIS MOETEN WE VAN DICHTBIJ ZIEN! KOM MEE!

HIHI! HET GAAT PRIMA! ZE LOPEN MOOI IN DE VAL!

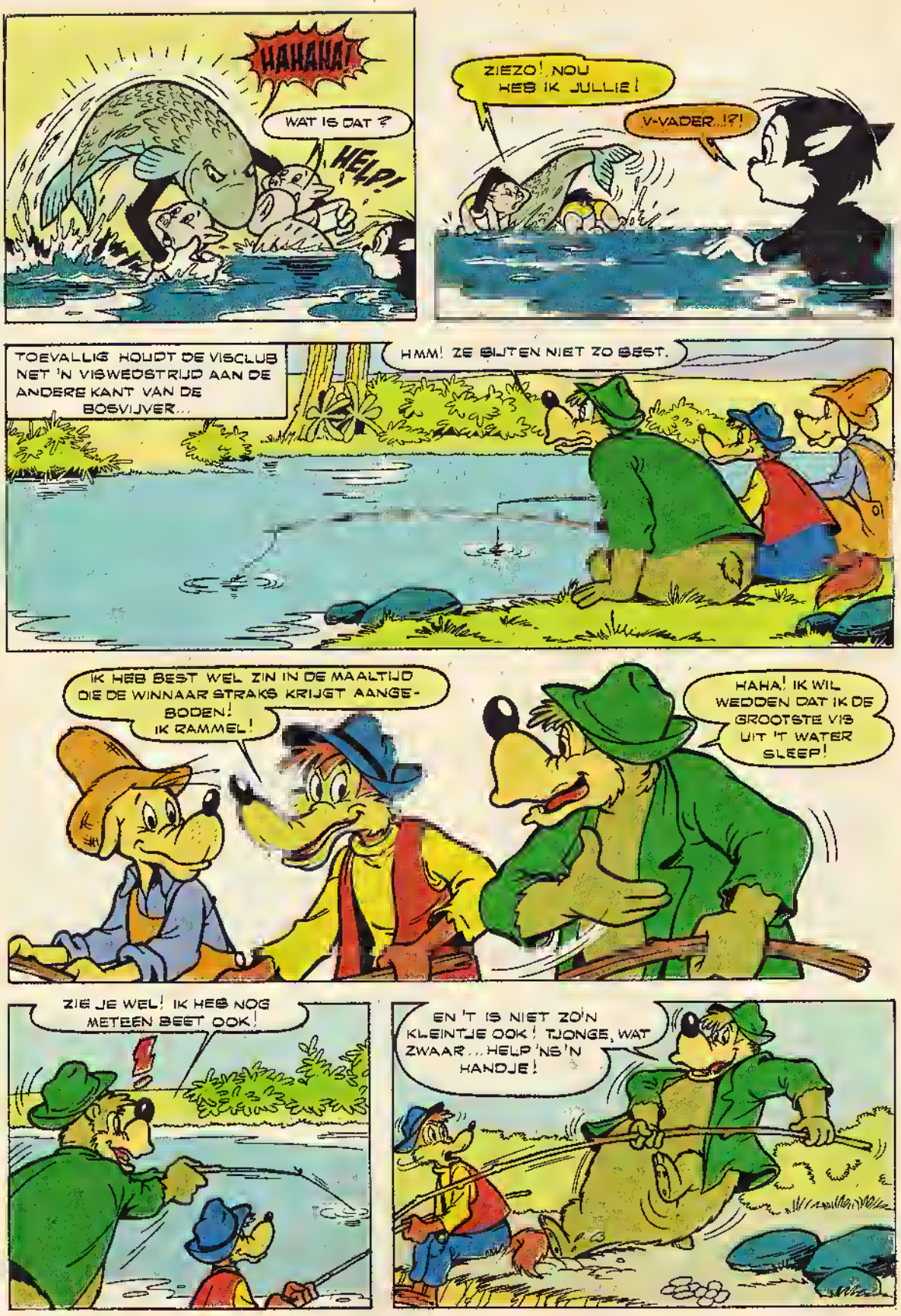
HAHAHA!
WAT IS DAT ?
HELP!
ZIEZO! NOU HEB IK JULLIE!
V-VADER...!?!
TOEVALLIG HOUDT DE VISCLUB NET 'N VISWEDSTRIJD AAN DE ANDERE KANT VAN DE BOSVIJVER...
HMM! ZE BIJTEN NIET ZO BEST.
IK HEB BEST WEL ZIN IN DE MAALTIJD DIE DE WINNAAR STRAKS KRIJGT AANGEBODEN! IK RAMMEL!
HAHA! IK WIL WEDDEN DAT IK DE GROOTSTE VIS UIT 'T WATER SLEEP!
ZIE JE WEL! IK HEB NOG METEEN BEET OOK!
EN 'T IS NIET ZO'N KLEINTJE OOK! TJONGE, WAT ZWAAR... HELP 'NS 'N HANDJE!

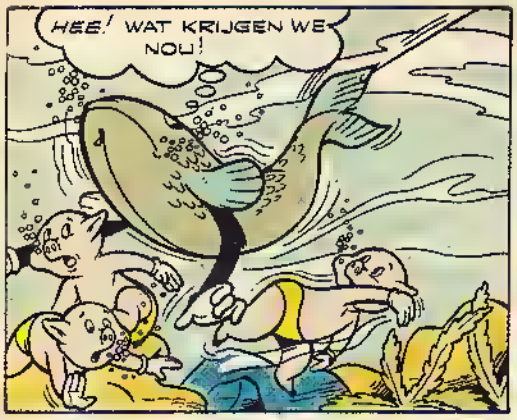
HEE! WAT KRIJGEN WE NOU!

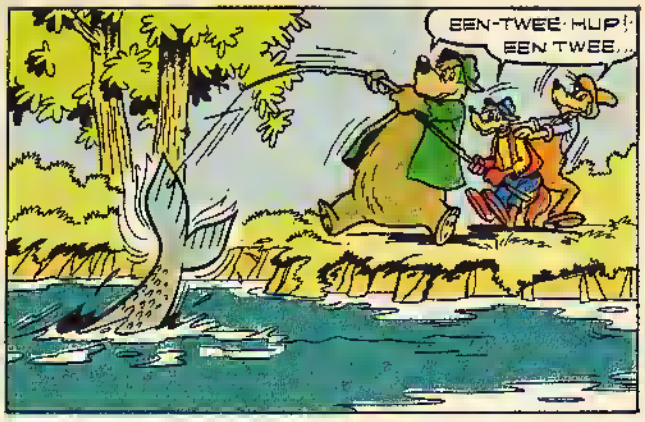
EEN-TWEE-HUP!
EEN TWEE...

ZO'N VIS HEB IK NOG NOOIT GEZIEN! MAAR 'T IS WEL EEN KANJER!

IK KAN BETER NIKS ZEGGEN! ALS ZE MERKEN WIE IK BEN, KRIJG IK EEN PAK SLAAG!

IK KAN 'M NIET EENS WEGEN!
HIJ IS VEEL TE ZWAAR VOOR ONZE WEEGSCHAAL!

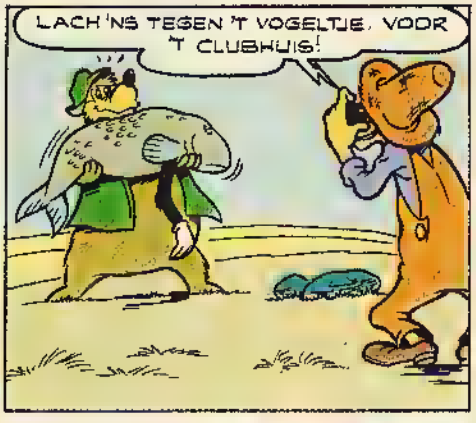
LACH 'NS TEGEN 'T VOGELTJE, VOOR 'T CLUBHUIS!

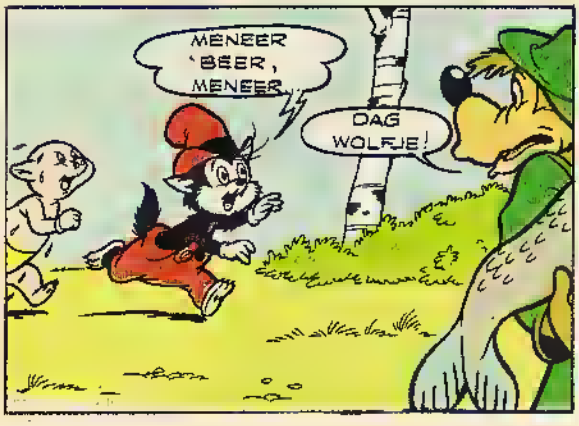
MENEER 'BEER, MENEER
DAG WOLFJE!

U HEBT DAAR GEEN VIS! HET IS VADER...!

WAT? DIE MIDAS OOK ALTIJD MET Z'N BOEVENSTREKEN!
ONZE VISWEDSTRIJD VERPRUTSEN IK ZAL JE LEREN!
LAAT ME LOS!
ZEG MENEER BEER! NU VERDIEN JE OOK NIET DE PRIJS VOOR DIE VIS!
NATUURLIJK WEL! HIJ HEEFT DE BIGGETJES TOCH GERED!
LATER...
GEEF ME NOG 'NS WAT VAN DIE HEERLIJKE SAUS, MIDAS!
BAH!
NOOIT GEWETEN DAT VISSEN ZO GOED
VEREN!
HIHI!

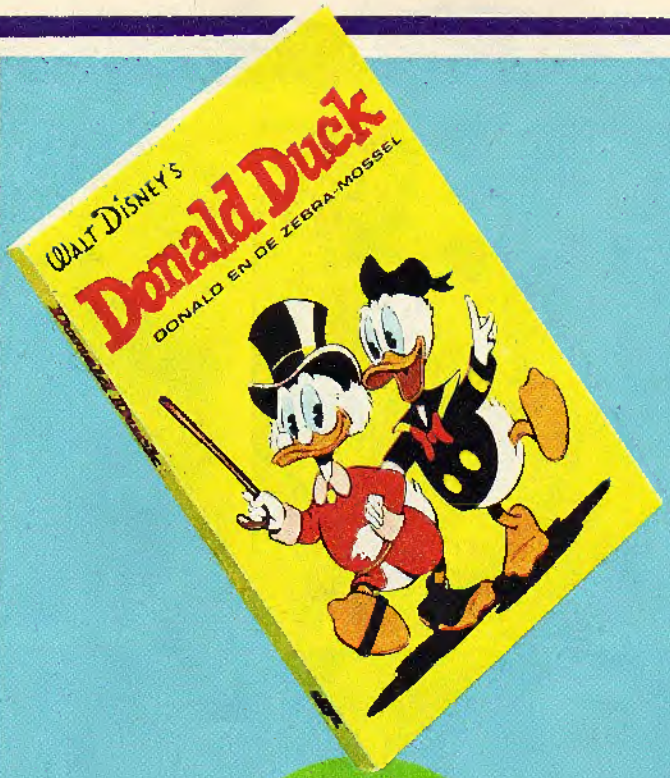

OOK VOOR PAPA'S EN MAMA'S

De spiksplinternieuwe DONALD DUCK STRIPPOCKET is natuurlijk in de eerste plaats voor jou.
Maar als je alle tweehonderd-zestig bladzijden van voor tot achter - en nóg eens hebt gelezen, mogen vader en moeder er van genieten. Ze zullen het ook prachtig vinden.

VRAAG DE DONALD DUCK STRIPPOCKET AAN DE WEDERVERKOPER

Je mag ook per briefkaart bestellen bij: De Geïllustreerde Pers NV, Postbus 497, Amsterdam. Je krijgt het boek dan heel gauw thuis.

prijs: 2.95
abonnees: 2.45

België: Prijs 30 F.
Te bestellen bij T.U.M.,
Van Schoonbekestraat 34,
Antwerpen. PCR 83405.

Maaike heeft de Notenkraker van haar grootvader gekregen en mee naar huis genomen.....

De Kleine

Notenkraker

EEN SPROOKJE VAN AMADEUS HOFFMANN
GETEKEND DOOR ALBERT RUÉ

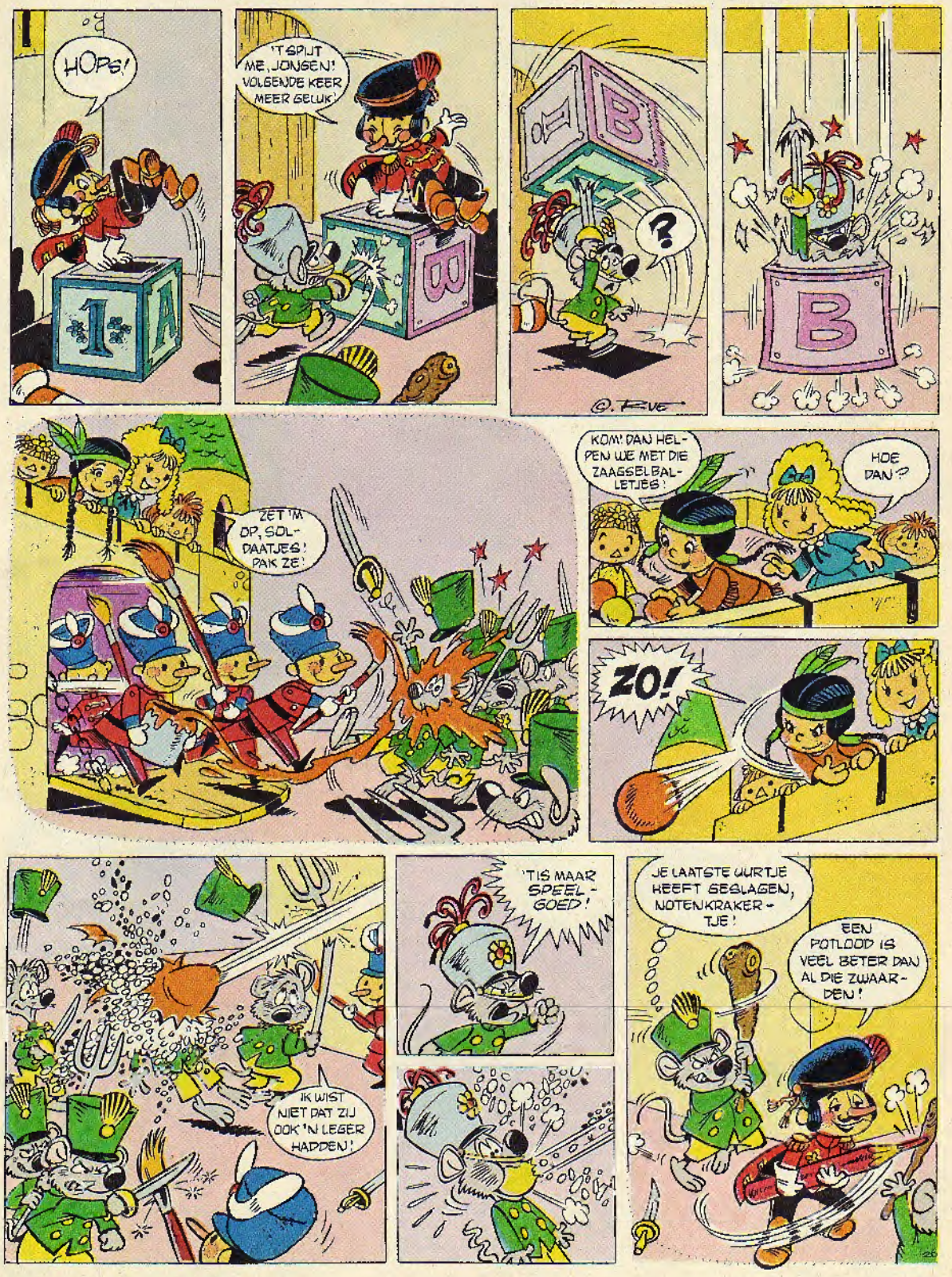

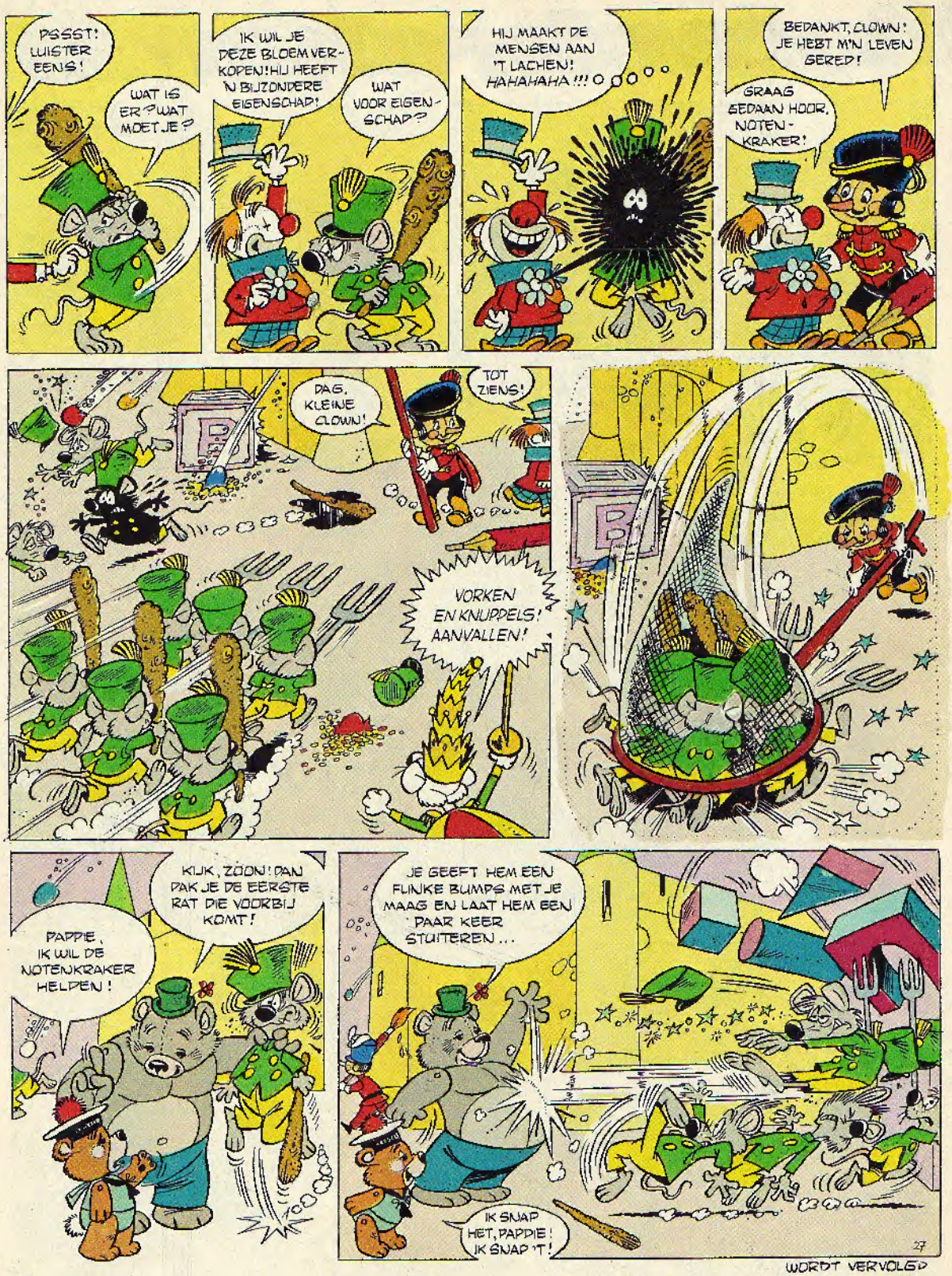

WORDT VERVOLGD

Donald Duck. Uitgave van De Geïllustreerde Pers NV, Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785. **Girobetaling:** indien u het blad per post ontvangt, op postrekening 119131 ten **DONALD DUCK** Amsterdam, bij voorkeur door middel van stortingsoverschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgaven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan **Donald Duck**, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen 1, tel. 382380, P.R. 83405. **Prijs per nummer 8 Fr.** Verkrijgbaar bij de verkopers en de boek- en dagbladhandel. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan al te staan.
© 1970 Walt Disney Productions